# Hvad er “Calia”?

ChatGPT har fået lov til at skrive opsummeringen af, hvordan modellen er blevet som den er, selv om sproget i teksten ikke er det mest interessante at læse. Indholdet er stadig korrekt - jeg har gennemgået det og accepteret - og den formåede at gøre det på 2-3 minutter, hvor jeg selv skulle have brugt mere end en hel dag på arbejdet. Og mit formål med dette er, at gøre budskabet tilgængeligt for den der vil læse det.

# Fra P-Gen til Calia – Hvordan én udviklingsmodel blev til en samlet forståelse af verden

## Introduktion – Fra at forstå generationer til at forstå verdens udvikling

Calia-modellen begyndte ikke som et forsøg på at forklare hele verdens udvikling. Udgangspunktet var langt mere afgrænset: Et ønske om at forstå, hvordan menneskets levevilkår, muligheder og forventninger har ændret sig gennem generationerne.

Det første resultat blev P-Gen, en model til at sammenligne generationer og undersøge, hvordan samfundets udvikling påvirker de mennesker, der vokser op og lever i forskellige historiske perioder.

Men arbejdet med P-Gen førte efterhånden til et større spørgsmål: Hvis hver generation vokser op under andre betingelser end den foregående, hvordan kan samfundet så fortsat forvente, at menneskers liv skal udvikle sig efter omtrent den samme tidsmæssige skabelon?

Dette spørgsmål blev begyndelsen på P-Skabelonen.

Og arbejdet med P-Skabelonen førte til endnu en erkendelse: Menneskets udvikling kan ikke forstås uafhængigt af den økonomi, de sociale normer og den verden, mennesket lever i.

Dermed voksede projektet gradvist fra at undersøge generationer til at undersøge det samlede samspil mellem mennesket, samfundet, økonomien og Jordens naturlige ressourcer.

Det er dette arbejde, der i dag har ført frem til Calia-modellen.

# 1. P-Gen – Den første forståelse af udvikling gennem generationer

P-Gen opstod som en måde at beskrive forskellene mellem generationer på.

Grundtanken var, at mennesker ikke udvikler sig under de samme betingelser, blot fordi de tilhører den samme menneskeart.

Et menneske, der voksede op i 1950'erne, havde andre teknologiske muligheder, sociale forventninger og samfundsmæssige rammer end et menneske, der voksede op i 1990'erne eller efter 2010.

Den enkelte generation overtager de muligheder og samfundsstrukturer, som tidligere generationer har udviklet. Men samtidig tilføjes nye teknologier, nye normer, nye aktiviteter og nye forventninger.

Udviklingen består derfor ikke alene i, at gamle forhold erstattes med nye. Ofte bliver de nye forhold lagt oven på de eksisterende.

På den måde kan samfundet gradvist blive mere komplekst.

P-Gen blev opdelt i fire generationelle perioder, P1 til P4, som kunne bruges til at sammenligne udviklingen gennem den moderne tid.

Det væsentlige var imidlertid ikke generationernes præcise tidsmæssige afgrænsning, men selve princippet om, at menneskets livsbetingelser ændrer sig over tid.

Her opstod den første vigtige erkendelse:

Når samfundet ændrer sig fra generation til generation, må de krav, der stilles til mennesket, også ændre sig.

Men betyder det samtidig, at menneskets evne til at håndtere disse krav automatisk udvikler sig tilsvarende?

Det spørgsmål førte arbejdet videre til P-Skabelonen.

# 2. P-Skabelon – Samfundet anvender stadig en forholdsvis fast tidsplan for livet

Ved at undersøge generationernes udvikling blev det tydeligt, at mennesket gennem livet forventes at følge et forholdsvis bestemt forløb.

Man bliver født, vokser op, begynder i skole, uddanner sig, indtræder på arbejdsmarkedet og gennemfører et arbejdsliv frem mod pensionen.

Samfundet har udviklet omfattende normer og institutionelle rammer for, hvornår de

forskellige aktiviteter forventes gennemført.

Dette blev beskrevet gennem P-Skabelonen.

P-Skabelonen synliggjorde, hvordan kronologisk alder er blevet et vigtigt redskab til at organisere menneskets udvikling.

Men sammenligningen med P-Gen viste en mulig modsætning.

Mens samfundet gennem generationerne havde fået flere teknologier, flere muligheder og mere komplekse aktiviteter, var den overordnede forståelse af menneskets livsforløb på mange områder blevet videreført.

Det samme menneske skulle nu forholde sig til flere miljøer og flere forventninger, men havde stadig kun døgnets 24 timer til rådighed.

Det førte til spørgsmålet om, hvorvidt menneskets udvikling nødvendigvis bør måles efter, hvor hurtigt det gennemfører bestemte livsfaser.

Måske ville det være mere hensigtsmæssigt at undersøge, om mennesket faktisk havde udviklet de kompetencer og den selvstændighed, der skulle til for at fungere godt i den næste fase.

Dermed begyndte idéen om P-Skabelon-Ny at tage form: En alternativ forståelse af menneskets livsforløb, hvor den funktionelle udvikling får større betydning end de faste kronologiske forventninger.

Men for at begrunde denne ændring var det nødvendigt at undersøge, hvordan menneskets psykiske funktioner udvikler sig.

Det førte projektet ind i psykologien.

## 3. Psykologien – Når forskellige specialiseringer ikke samles til én forståelse

Inden for psykologien findes en lang række teorier, som forsøger at forklare forskellige dele af menneskets sind.

Carl Gustav Jung beskrev blandt andet forskellige psykiske funktioner og orienteringer. MBTI videreførte dele af denne forståelse gennem en typologisk klassifikation af menneskers præferencer.

Selvbestemmelsesteorien, SDT, fokuserer på menneskets behov for autonomi, kompetence og samhørighed, mens Susan Harts neuroaffektive udviklingspsykologi beskæftiger sig med den følelsesmæssige, relationelle og neurologiske udvikling.

Hver af disse teorier bidrager med en særlig forståelse.

Men de arbejder ikke nødvendigvis med de samme spørgsmål eller de samme målsætninger.

Det blev derfor interessant at undersøge, om de forskellige psykologiske perspektiver kunne forbindes gennem et fælles udviklingsprincip.

Her blev tid igen en central faktor.

Menneskets psykiske funktioner er ikke færdigudviklede fra fødslen. De udvikles og forandres gennem livet, samtidig med at mennesket skal lære at anvende dem i stadig flere forskellige situationer.

Det betyder, at man ikke alene bør spørge, hvilke funktioner et menneske besidder, eller hvor stærkt de kommer til udtryk.

Man bør også spørge, om funktionerne anvendes hensigtsmæssigt i den konkrete situation.

Dette blev grundlaget for idéen om det afbalancerede sind.

I stedet for at betragte størst mulig styrke som et universelt ideal blev det foreslået at undersøge, om en funktion kunne være både underaktiveret og overaktiveret.

Målet blev dermed ikke at udvikle alle funktioner mest muligt, men at kunne anvende dem i passende grad.

Det er en hypotetisk videreudvikling af de eksisterende teorier, ikke en erstatning for eller en etableret videnskabelig sammensmeltning af dem.

Men tanken havde en interessant parallel til samfundets økonomiske udvikling.

For også her syntes et gennemgående mål at være, at mere var bedre.

## 4. Vækstøkonomien – Den fælles målestok, som forbinder specialiseringerne

Efterhånden blev det tydeligt, at mange af samfundets forskellige aktiviteter blev vurderet gennem økonomiske mål.

En virksomhed kunne måles på omsætning og overskud. En nation kunne vurderes gennem BNP og økonomisk vækst. Et individ kunne blandt andet vurderes gennem uddannelse, beskæftigelse og indkomst.

Psykologien, uddannelsessystemet, sundhedsvæsenet og økonomien har forskellige faglige målsætninger, men de fungerer alle i samfund, hvor økonomiske ressourcer har afgørende betydning for, hvilke aktiviteter der kan gennemføres.

Penge og økonomiske resultater udgør derfor et af de mest udbredte fælles målesystemer på tværs af lande og specialiseringer.

Dette er ikke det samme som, at økonomi er den eneste målestok, menneskeheden forstår

eller anvender. Men økonomiske mål har en særlig fordel: De gør det relativt let at sammenligne resultater, selv når de involverede aktører arbejder med meget forskellige aktiviteter.

Her opstod en afgørende idé i projektet.

Når forskellige specialiseringer ikke har én fælles forståelse af, hvad et godt samlet resultat er, risikerer den økonomiske målestok at få uforholdsmæssigt stor betydning for deres prioriteringer.

Problemet er ikke nødvendigvis, at økonomiske beregninger er forkerte.

Problemet opstår, hvis den økonomiske fremgang bliver betragtet som et mål i sig selv, uden at det samtidig undersøges, om den forbedrer det samlede resultat for mennesket og Jorden.

En virksomhed kan forbedre sin økonomi gennem øget produktion, men samtidig bidrage til større ressourceforbrug.

Et menneske kan forbedre sin indkomst gennem mere arbejde, men samtidig få mindre tid til andre væsentlige dele af livet.

Og et samfund kan øge sin økonomiske aktivitet uden nødvendigvis at forbedre alle borgeres trivsel.

Dermed blev det tydeligt, at økonomisk vækst og menneskelig udvikling ikke nødvendigvis er det samme.

## 5. Industrialiseringens mål blev videreført under ændrede omstændigheder

For at forstå, hvorfor vækst fortsat havde så stor betydning, blev det nødvendigt at gå tilbage i historien.

Industrialiseringen havde skabt en omfattende forbedring af menneskehedens evne til at producere.

Hvor produktionen tidligere var begrænset af menneskers og dyrs arbejdskraft, gjorde maskiner og nye energikilder det muligt at fremstille langt større mængder varer.

I samfund med omfattende materiel mangel var større produktion ofte et særdeles hensigtsmæssigt mål.

Der var behov for flere fødevarer, bedre boliger, mere effektiv transport og forbedrede sundhedsforhold.

Men det interessante var, at tanken om fortsat økonomisk vækst blev videreført, også efter at menneskeheden havde opnået en meget højere produktionskapacitet.

Omkring begyndelsen af 1970'erne blev den samlede økologiske belastning ifølge senere

beregninger så stor, at menneskehedens efterspørgsel oversteg Jordens årlige regenerative kapacitet.

Dette blev et vigtigt vendepunkt i projektets forståelse.

Det viste, at en udviklingsmetode, som tidligere havde haft store fordele, kunne få problematiske konsekvenser, når omstændighederne ændrede sig.

Alligevel fortsatte den internationale økonomiske konkurrence.

Virksomheder og nationer havde fortsat interesse i at forbedre deres position i forhold til konkurrenterne. Selv når der blev udviklet mere effektive og ressourcebesparende teknologier, kunne disse forbedringer blive anvendt til at øge den samlede produktion.

Dermed blev spørgsmålet ikke længere alene, hvordan menneskeheden kunne udvikle bedre produktionsmetoder.

Det blev også, hvorfor menneskeheden fortsatte med at efterstræbe stadig mere produktion, når det samlede ressourceforbrug allerede var blevet problematisk.

Og her blev forbindelsen til P-Gen og P-Skabelonen igen tydelig.

Den samme udviklingslogik kunne muligvis genfindes på flere niveauer.

Samfundet forsøgte at producere mere. Virksomheder forsøgte at gennemføre flere projekter. Og mennesket blev stillet over for stadig flere muligheder og forventninger.

Men alle tre havde begrænsede ressourcer.

Jorden havde begrænset regenerativ kapacitet. Samfundet havde begrænset arbejdskraft og materielle ressourcer. Og mennesket havde begrænset tid, opmærksomhed og psykisk kapacitet.

Denne erkendelse førte arbejdet videre fra en undersøgelse af enkelte udviklinger til behovet for en samlet model.

# 6. Calia – Fem udviklinger skal forstås som én sammenhæng

Calia-modellen blev derfor udviklet som et forsøg på at samle de forskellige udviklingsområder i én historisk forståelsesramme.

I stedet for at undersøge økonomi, psykologi, befolkningsudvikling og samfundets tidsorganisering hver for sig blev de placeret ved siden af hinanden i én fælles tidslinje.

De fem udviklingskolonner blev:

## Calia-modellens fem udviklingskolonner

**UK1**

Samfundets tidsforståelse

Hvordan menneskets levetid og udvikling organiseres gennem P-Skabelonen.

**UK2**

Vækstøkonomi og Jordens ressourcer

Hvordan produktion, forbrug og økonomiske mål påvirker naturens kapacitet og klimaet.

**UK3**

Det menneskelige individ

Hvordan menneskets psykiske funktioner, udvikling, autonomi og trivsel kan forstås og afbalanceres.

**UK4**

P-Gen og udviklingens acceleration

Hvordan muligheder, informationer, kompleksitet og forventninger ændres og videreføres mellem generationerne.

**UK5**

Befolkning og samhørighed

Hvordan befolkningstilvækst og organisering påvirker ressourcebehov, social sammenhængskraft og internationalt samarbejde.

P-Gen fik dermed en ny funktion.

Hvor modellen oprindeligt havde været udgangspunktet for projektet, kunne den nu bruges til at forklare, hvordan samfundets forskellige udviklinger ændrede sig gennem generationerne og påvirkede menneskets livsbetingelser.

Den fælles kronologiske tidslinje gjorde det muligt at sammenholde udviklingerne på bestemte historiske tidspunkter.

Herved blev det muligt at undersøge, om de samme mekanismer gentog sig.

En teknologisk forbedring kunne eksempelvis øge produktionen, som igen kunne skabe nye økonomiske muligheder og forventninger. Disse forventninger kunne medvirke til ændringer i menneskets tidsanvendelse, samtidig med at den samlede aktivitet øgede presset på naturens ressourcer.

I stedet for at undersøge hver enkelt virkning isoleret kunne man nu forsøge at forstå hele

forløbet.

Det blev Calia-modellens centrale funktion.

## 7. Den afgørende ændring – Fra at gøre mere til at vurdere, hvad der er tilstrækkeligt

Arbejdet med Calia førte til en overordnet erkendelse.

Menneskehedens udvikling er i høj grad blevet drevet af ønsket om at løse problemer, forbedre muligheder og opnå nye resultater.

Men mennesket har ikke altid haft samme opmærksomhed rettet mod spørgsmålet om, hvornår en aktivitet har nået et tilstrækkeligt niveau.

Hvis en virksomhed bliver mere effektiv, kan den forsøge at producere mere.

Hvis et menneske lærer at udføre sine opgaver hurtigere, kan det påtage sig flere opgaver.

Og hvis en nation forbedrer sin økonomi, kan den forsøge at fortsætte væksten.

Disse handlinger kan hver især være fornuftige. Men hvis de alle fortsættes samtidigt uden tilstrækkelig koordinering, kan det samlede ressourcebehov overstige det, der er til rådighed.

Dette førte frem til et nyt spørgsmål:

Hvorfor bliver oprydning, nedskalering, afgrænsning, fravalg og selvbeherskelse ikke i samme grad betragtet som fremskridt?

At afslutte et unødvendigt projekt kan være lige så hensigtsmæssigt som at igangsætte et nyt.

At reducere en overflødig produktion kan være bedre end at effektivisere den yderligere.

At vælge en aktivitet fra kan forbedre menneskets trivsel mere end at lære at gennemføre den hurtigere.

Og at vedligeholde noget eksisterende kan være mere værdifuldt end at fremstille noget nyt.

Disse handlinger skaber ikke nødvendigvis økonomisk vækst. Men de kan frigøre tid, mindske ressourceforbruget og reducere belastningen af både mennesket og naturen.

Dermed bliver det muligt at formulere et andet ideal for udviklingen.

Det hidtidige vækstideal

Mere og hurtigere

Større produktion, flere muligheder, flere opgaver og højere effektivitet.

Det foreslåede alternativ

Tilstrækkeligt og afbalanceret

Prioritering, vedligeholdelse, fravalg, begrænsning og bedre udnyttelse af det eksisterende.

Det handler ikke om at afvise udvikling eller at gøre enhver form for vækst uhensigtsmæssig.

Det handler om at anerkende, at forskellige omstændigheder kræver forskellige mål.

Hvor der mangler nødvendige ressourcer, kan øget produktion være hensigtsmæssig.

Hvor der allerede produceres mere, end naturens kapacitet kan understøtte, kan reduktion være nødvendig.

Og hvor mennesket allerede håndterer flere aktiviteter, end det har mulighed for at afbalancere, kan fravalg være en forbedring.

Det bedste resultat er derfor ikke nødvendigvis det største, men det resultat, der passer bedst til de samlede behov og begrænsninger.

# 8. Calia-modellens formål i dag

Calia er i dag ikke blot et forsøg på at beskrive den historiske udvikling.

Modellen er også et værktøj til at undersøge, om menneskeheden gentager bestemte fremgangsmåder uden at tage tilstrækkeligt hensyn til, at omstændighederne har ændret sig.

Den kan bruges til at vælge en historisk periode og undersøge, hvordan de fem udviklingsområder har påvirket hinanden.

På den måde kan man forsøge at opdage mønstre, som er vanskelige at få øje på, hvis man alene undersøger ét fagområde ad gangen.

Et centralt formål er at gøre det lettere at forstå, hvorfor en løsning på ét problem kan skabe eller forstærke problemer andre steder.

Calia søger således at flytte opmærksomheden fra den isolerede løsning til det samlede resultat.

Modellen skal ikke bevise, at alle verdens problemer skyldes vækstøkonomien, eller at alle udviklinger kan forklares gennem én årsagskæde.

Den skal derimod gøre det muligt at undersøge den hypotese, at et vedvarende mål om yderligere vækst og aktivitet kan have været medvirkende til, at menneskeheden har fortsat udviklingsprocesser, som ikke længere er hensigtsmæssige i deres samlede omfang.

Det er her, de tidligere dele af projektet samles.

P-Gen gør det muligt at forstå udviklingen gennem generationer.

P-Skabelonen viser, hvordan samfundets tidsmæssige forventninger er opbygget og videreført.

P-Skabelon-Ny foreslår en mere fleksibel organisering af livet.

Den psykologiske afbalanceringsmodel foreslår, at menneskets funktioner vurderes efter deres hensigtsmæssige anvendelse frem for maksimal styrke.

Og Calia forbinder disse forståelser med økonomiens udvikling, Jordens naturlige ressourcer og menneskehedens voksende behov for samarbejde.

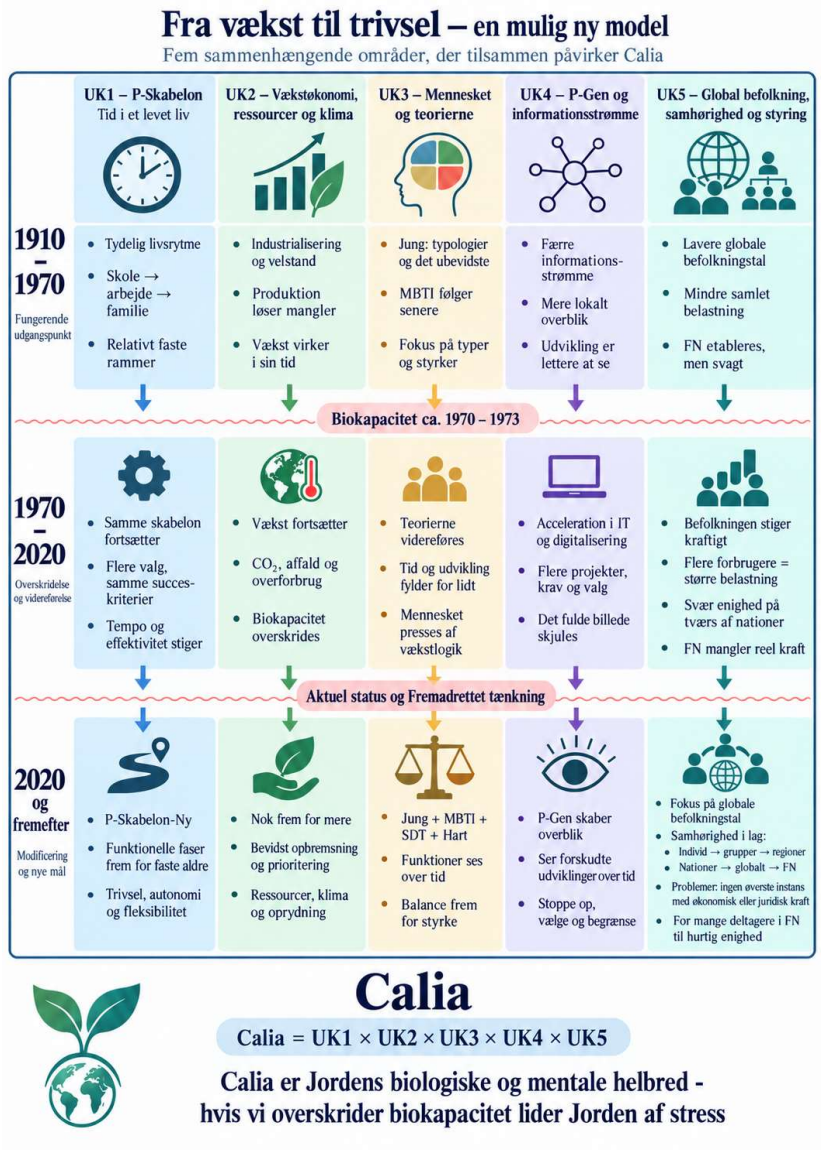


# Afsluttende konklusion – At udvikle evnen til at standse

Calia-modellens udvikling kan beskrives som en gradvis udvidelse af ét oprindeligt spørgsmål.

Det begyndte med ønsket om at forstå, hvorfor generationer udvikler sig forskelligt.

Dette førte til spørgsmålet om, hvorfor samfundet fortsat organiserer menneskets liv efter forholdsvis faste kronologiske forventninger.

Dernæst blev det nødvendigt at undersøge menneskets psykiske funktioner og muligheder for

at udvikle autonomi og trivsel.

Det førte videre til en undersøgelse af de økonomiske mål, som i væsentlig grad er med til at forme samfundets prioriteringer.

Og til sidst blev det tydeligt, at disse forhold ikke kunne forstås fuldstændigt uden samtidig at inddrage Jordens ressourcer, befolkningsudviklingen og menneskehedens evne til at samarbejde.

Resultatet blev Calia: En model, hvor fem udviklingsområder kan følges gennem historien og forstås som gensidigt påvirkende dele af én verden.

Den overordnede idé er, at menneskeheden gennem industrialiseringen og den efterfølgende teknologiske udvikling har opnået en enestående evne til at producere, organisere og handle.

Men denne evne har samtidig gjort det muligt at igangsætte flere aktiviteter, end der nødvendigvis findes ressourcer til at understøtte samtidigt.

Derfor er det ikke længere tilstrækkeligt blot at fortsætte med at udvikle hurtigere og mere effektive metoder.

Det bliver også nødvendigt at udvikle evnen til at skabe overblik, prioritere og vælge fra.

Calia-modellens væsentligste budskab er derfor, at menneskehedens næste store fremskridt måske ikke består i at lære at gøre endnu mere, men i at lære at afgøre, hvornår der er gjort nok.

At rydde op, begrænse sig, vedligeholde, afbalancere og undlade at handle kan være lige så værdifulde resultater som at producere, udvide og accelerere.

Hvor industrialiseringen lærte menneskeheden at øge sin kapacitet, forsøger Calia at give et grundlag for at forstå, hvordan denne kapacitet kan anvendes med større omtanke.

Fra vækst som mål til balance som mål. Fra mest muligt til tilstrækkeligt. Fra at løse det enkelte problem til at forstå den samlede sammenhæng.

Konklusionen, et udpluk gentaget, blev altså:

*“Derfor er det ikke længere tilstrækkeligt blot at fortsætte med at udvikle hurtigere og mere effektive metoder.*

*Det bliver også nødvendigt at udvikle evnen til at skabe overblik, prioritere og vælge fra.*

*Calia-modellens væsentligste budskab er derfor, at menneskehedens næste store fremskridt*

*måske ikke består i at lære at gøre endnu mere, men i at lære at afgøre, hvornår der er gjort nok."*

# De essentielle mangler

### Selvværd / Trivsel

De kendte Psykoanalytiske teorier fortæller intet om, hvor meget et individ føler det er "Værd" i det samfund det føler sig knyttet til. "Selvværd" er et nyere udtryk inden for psykiatri og kan også senere bedre erstattes (i denne tekst) med Trivsel som er det nyeste at se på. Grunden til at dette ikke er blevet behandlet i de gængse psykoanalytiske meetoder er, at det ikke var opdaget og undersøgt af videnskaben. Nu er det blevet anerkendt, og netop derfor skal metoderne også synkroniseres, hvilket gøres ved indbringelse af SDT, neuroaffektiv teori (Hart) og tanken om at udføre analyse over tid og med kontinuerlig afbalancering, som vil blive beskrevet senere i teksten.

### Tid

Det helt basale element "Tid" er overset. Analyser i dag fortæller generelt hvordan situationen er i momentet, men denne undersøgelse afdækker ikke i høj grad hvor godt et individ er blevet til at skjule sine egne problemer for sig selv. Man kan sagtens blive fantastisk god til at præsentere nogle "smukke facader" som gør at man kun ser "en lille smule syg ud", og på den måde få skjult nogle langt sværere, dybereliggende problemer.

Man bør, for enhver patient, gå hele vejen tilbage og afdække barndommen, og helst også forældrene.

Der kigges også altid på sagen ud fra de gængse tidsaspekter. De er ikke længere holdbare i dag. Samfundet bør korrigere Tidsskabelonen for at sikre mulighed for at optimere brug af den tid borgerne har til Trivsel også.
En ekstra vunden fordel ved at gøre dette vil faktisk være, at man automatisk vil se, hvordan man effektivt vil begynde at bevæge sig hen imod det der kan åbne op for Klimakrisen. Der hvor man skaber mere fritid, vil man også opdage at man ikke har brug for yderligere vækst og kapital, og også vil finde os godt tilpas med mindre materialistiske mængder - såfremt vi formår at formidle timerne ret.

# Fremadrettet tænkning (2026 - ... ) - Korrigeringer / Tilpasninger af Samfundsforståelsen:

Disse korrigeringer, er altså hvad der skal ske, set fremadrettet, efter årene 2020.

- **Tid - Generel forståelse**: Det er vigtigt at få fastslået, at Tid skal anses som 2 grundlæggende principper:

    - ***"Persontimen" - for hvert individ***, som er den mængde (168 timer/uge) som hvert menneske har til rådighed hver uge, ment på den måde, at ved at være i live i en uge, har personen både fået ugens timer tildelt og umiddelbart benyttet dem, hvadenten der er blevet foretaget noget aktiv eller ej.

    - ***"Timen" - måleenheden***, som er den kronologiske opmåling og synkroniseringsværktøjet, der er basismodellen for beskrivelse og forklaring af, hvordan hver enkelt menneske formidler sine mandetimer i sit liv

- **Hukommelse og Miljø**: "Det ubevidste" accepteres som både den hukommelse, individet ikke selv husker, samt det miljø, individet er i kontakt med, og som den neurologiske hukommelse ofte reagerer på, uden at individet rationelt kender årsagen eller sågar bemærker reaktionen. Det vil sige, det hele er i spil som mulige elementer til spejling af indtryk individet modtager

- **Tid - Samfundsskala**, Optimeres på Landssamfundsplan, for at tilgodese leve- og arbejdsvilkår for borgerne, i et land der er faldet bagud, med en Tidsskabelon der oprindeligt blev skrevet til halvt så mange borgere i et langt mere simpelt og fastsat arbejdsmiljø, og som i dag ikke holder til at formidle så meget fleksibel tid som vi reelt har - Vi glemmer at bruge på den på os selv og på at holde fri og slappe af!

  Den tidsskabelon som vi lever i, i Danmark (3 x 8t), har i dag brug for at blive ændret, for landets samfunds skyld. Den blev indført på et tidspunkt hvor:
    - Man gjorde det for at sikre mere afslappede arbejdstider for alle, med "kun" 40 timers arbejde hver uge
    - Hvor indbyggertallet var det halve af, hvad vi har i dag
    - Man ville stabilisere produktionen med et sikret overskud (en sikret vækst) og uden at kunne lægge en overvægt at arbejdspres på svagere arbejdsgrupper

  Den virkede i mange år, men kan ikke længere bære, efter nye, yderligere mål er opnået:
    - befolkningen er vokset yderligere
    - Produktion og konkurrence på arbejdsmarkedet har sat langt højere krav og forventninger til alle

    - Nye psykiatriske, videnskabelige opdagelser har påvist tidligere ukendte udfordringer
    - klimamæssige udfordringer er kommet frem som følger at de nye, ekstreme effektiviteter mennesket har udviklet

      Ingen har turdet taget det store skridt, som foregangsland til at vise, hvad der skal til, for at løse det samlede problem, som det ser ud i dag

- **Kontinuerlig Afbalancering**: De fire typologiske områder skal "Afbalanceres", ikke måles på styrke. Dvs, hver funktionalitet under hver typologi ikke længere måles på styrke, men på afbalancering. Ved brug af "den tredelte" hjerne, kan hypotesen om det 4-delte sind bruges som et bedre alternativ, idet de "modsatrettede" typer hellere skal være i balance, end modarbejde med kamp om styrken

- **"Analyse" / undersøgelse** For at sikre en Kontinuerlig Afbalancering, skal psykoanalyse foregå over tid, for at sikre at den identitet man undersøgte i går, kontinuerligt udvikler sig i takt med den Verden den lever i, og derved formår at forblive i (eller udvikle sig hen imod) afbalancering med det miljø den er i kontakt med

- På samme vis vil ideen om "Intro/Ekstro" fra starten også blive åbnet til, at man muligvis søger mod det man ser som værende fungerende for andre men ikke selv kender, og ønsker at afprøve andre muligheder, hvad end man så vælger det ene eller det andet efterfølgende. I princippet et forsøg på en oscillation, men uden tilstrækkelig tid til at føre bevægelsen igennem, muligvis grundet de ekstremt strikse, fastsatte tidsrammer / tidsmål, samfundet i dag er bygget op om

I denne model arbejdes der, ligesom i MBTI og Jungs teori, med fire områder af funktionaliteter, overordnet set. Og de specifikke funktioner i hvert område er valgt, ikke for at give en perfekt endegyldig model, men derimod for at vise anerkendelsen og accepten af de andre modeller og det arbejde der ligger bag, samt muligheden for at specificeringen af en komplet "funktionsliste" simpelthen ikke kan laves med det perfekte resultat.

Når man ser på Jung Typologien og MBTI modellerne, er der ikke megen undersøgelse af, hvornår eller hvordan fremkomsten af hver enkelt sindsfunktion sker. Det er teorier der omhandler og er baseret på undersøgelser af voksne mennesker, med sind i funktion, og derfor har man kunnet arbejde med allerede eksisterende / tilstedeværende typologisk opdelte funktioner i sindet.

Men det har relevans at tænke over, hvordan hver enkelt funktion er blevet sat i funktion gennem en opvækst. Hvordan opvæksten har påvirket hvilke funktionerne der har været vigtigst

for individet at førsteprioritere for at få anerkendelse, for at kunne interagere med forældre og andet.

Med henvisning til…

- P-Gen
- Vækstøkonomi
- Ønsket om øget Trivsel

…er det fuldstændigt validt at stille spørgsmålet om den nuværende tidsmodel stadig er velfungerende? Netop fordi modellen P-Gen påpeger Acceleration i samfundet som en kilde til faldende trivsel, og fordi analysen af Vækstøkonomi påpeger at Vækstøkonomi er den grundlæggende kilde til accelerationen, samt at Vækstøkonomi ikke længere giver mening, idet der ikke er flere frie ressourcer at arbejde efter, er det værd at gentænke tidsrammen.

Disse emner vil blive taget op under

- “Afbalancering”
- “P-Skabelon-Ny”